

До колкото траеше тъй до тоякова и усилуваеше на бога отдадените поестни или жертвоприношения отъ царя; а за царя запазваше приживотъ или смъртъ, малостити и благоволенията на бога, и освенъ това прѣдпазваше отъ разорение стената на която бѣше написана. При XVIII династии вървяха, че една или две подобни луски съдостатълни; по-късно обаче повтрвахъ, че прѣдва числото имъ да се увеличава много, до тоякова до колкото може стената да побере.

На пръвъ погледъ, като се гледа разнообразността на истисанитѣ прѣдмети и дѣйствиа, върху стениитѣ на единъ и сѣмъ храмъ, чловѣкъ си помислюва, че декорацията не прѣдставлява нѣщо друго отъ единий край до другий и че ако и да сѣ много сериозно, безъ съмнѣние, развитието на нѣкой историческа или догматическа идея, то други сѣ набросени просто наредъ безъ никаква връзка по между си. обаче ако се разгледатъ убоитъ всикуитѣ, сѣ свързани по между си съ особенни логически свързки и съставляватъ едно общо цѣло.

Всикуитѣ картини и дѣла отъзи, които най-малко се обясняватъ на пръвъ погледъ, прѣдставляватъ моменти отъ едно дѣйствиє, което почва отъ порта, развива се прѣзъ всикуитѣ замчакъ до дѣлото на свѣтилището.

Царя влиза въ храма. Въ двороветѣ окупу му срѣщатъ на всѣкъ спомѣна за неговитѣ подвиги; нѣ ето че боговъ излиза на срѣща му скритъ въ единъ ковчегъ и придруженъ отъ жрециитѣ. Церемонииитѣ, прѣдписани въ подобни случаи, сѣ нагертани по стениитѣ на иностилната зала, въ която и се извършвахъ а по сѣмъ царьтъ и боговъ сѣ дѣйстватъ къмъ свѣтилището наедно. Като пристигнитѣ на вратата, която раздѣля публична частъ отъ мистериозната частъ на храма, чловѣческото шествиє се стира, и царь само като прѣшине прагътъ, бива приетъ отъ боговетѣ. Тамъ той цѣлъ молитви и други обреди, които извършва,